

der staaer en saa uheldig Paragraph. Denne Paragraph siger, at de foregaaende Paragrapher, der bestemme, hvormegit Regjeringen maa betale pr. Mill for Bygningen af Banen osv., bortfalder, saafremt det staaer i Regjeringens Magt at contrahere om Bygningen af de i § 1 nævnte Jernbaneanlæg mod for hver Mill at give 100,000 Rb. og derhos fraskrive sig al Indtægt, undtagen for det Tilfælde, at Nettoindtægten af hver Mill overskrider 10,000 Rb. Denne Sag er klar. Naar altsaa Regjeringen paa denne Maade contraherer om 20 Mill Jernbane, og de koste 280,000 Rb. pr. Mill, saa koster hele Anlægget 5,600,000 Rigsdaler; Regjeringen skal skyde 100,000 Rb. til pr. Mill og faaer altsaa for 2 Millioner Actier, medens de andre Actionaerer faaer for 3,600,000 Rb. Nu sætter jeg først det Tilfælde, at Banen giver 10,000 Rb. Netto for hver Mill, da faaer Regjeringen ikke en Skilling, men de andre Actionaerer 5% pCt. Men ifald nu Indtægten stiger over 10,000 Rb. pr. Mill, hvad er saa Meningen? Det staaer der ikke et eneste Ord om, og det er dog af temmelig stor Vigtighed, hvilket jeg skal tillæbe mig at gjøre opmærksom paa. Er Meningen den, at Staten, saasnart de 10,000 Rb. overskrides, om ogsaa kun med en Daler, da træder i lige Ret med de andre Actionaerer, saa at, naar Nettoindtægten er 10,000 Rb., faaer Staten ikke en Skilling, men naar den f. Ex. er 10,100 Rb., træder den i lige Ret med de øvrige Actionaerer? Er det Tilfældet, saa synker Actionaerernes Udbytte ned til 3 $\frac{1}{8}$ % pCt. Er det Meningen? Eller er maastee Meningen den, at Staten kun skal have Rente af sin Actiecapital, af den Deel, hvormed Nettoudbyttet overstiger de 10,000 Rb.? Og under denne Forudsætning er det da Meningen, at Staten skal have Alt, hvormed Nettoprovenuet overstiger de 10,000 Rb., i alt Fald indtil den har faaet lige saa Meget, som Actionaererne have faaet? Eller er Meningen, at Actionaererne, foruden at de alene faaer 10,000 Rb. af Nettoudbyttet pr. Mill, tillige skulle participere i det, hvormed Nettoindtægten overstiger de 10,000 Rb.? Disse Tilfælde kunne foreslignes, men de ærede Forslagsstillere have ikke berørt det, have ikke tænkt derpaa, og dog er Sagen

af stor Betydning. I det første af mig foreslåede Tilfælde faaer Staten og Actionaererne ligemeget hver. Jeg vil sætte, at der f. Ex. er et Nettoudbytte af 15,000 Rb. pr. Mill; i saa Tilfælde faaer Actionaererne 5 $\frac{5}{14}$ og Staten ligesaa meget; i det andet Tilfælde faaer Actionaererne 5 $\frac{5}{8}$ og Staten 5 pCt.; og i det 3die Tilfælde faaer Actionaererne 7 $\frac{4}{126}$ og Staten 1 $\frac{1}{14}$, saaledes at Staten efter den foreslåede Fortolkning, man vil give denne Paragraph, forudsat en Nettoindtægt af 15,000 Rb. pr. Mill, i det ene Tilfælde faaer for 20 Mill et Beløb af 107,136 Rb., i det andet Tilfælde derimod 100,000 Rb., men i det tredje kun 35,714 Rb.; der er altsaa en Forskel paa 61—62,000 Rb. — Nu kan jeg tænke mig — saameget ville dog de ærede Herrer indbrømme mig — at dersom det skal forstaaes paa den Maade, at saasnart Nettoudbyttet overstiger 10,000 Rb., skal det deles med Staten, saa ville Actionaererne — tænke som saa: Det skal stige til 15,555 Rb.; førend vi ere saa heldigt stillede, som naar det ikke gaar over de 10,000 Rb., og derfor ville vi gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt, for at forhindre, at Nettoprovenuet skal blive større end 10,000 Rb., thi stiger det ikke til 15,555 Rb., tabe vi jo derved. Man kan ogsaa gaar en anden Vej og sige: Det er ikke værdt at tale om den Sag; thi det er dog Noget, der ikke skeer, der albrig kommer til Anvendelse. At tale om 15,000, ja om 10,000 Rb. Nettoprovenue for hver Mill er det Samme som at love en Mand, at han skal faa den Hvide, der voger paa Højbroplads, aldeles det Samme. Men naar dette er Tilfældet, hvorfor have de ærede Forslagsstillere da skrevet det op og det paa saadan Maade? Hvorfor have de ikke hellere sagt: Vi bemyndige Regjeringen til at anlægge 50 Mill Jernbane, og dertil anvendt en Gave af 5 Millioner Rb.; det havde dog været rigtigere. Jeg skal dernæst gaar til § 6. Det er en mærkelig Bestemmelse, der findes i § 6, forsaavidt der staaer, at naar det skal være uoverkommeligt eller dog særdeles trykkende for en Commune strax at udrede sin Andeel, saa bemyndiges Indenrigsministeriet til at give en passende Genstand, og at bestemme det Afdrag, der, tilligemed Renter, aarlig skal betales. Det